

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **J. S.**, bytom v G., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odmene za znalecký posudok vypracovaný znalcom Prof. MUDr. L. C., Dr.Sc. o odvolaní MUDr. L. C., bytom N., proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 26. augusta 2008, č. k. 13 S/178/2001-118, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave z 26. augusta 2008, č. k. 13 S/178/2001-118, **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave uznesením z 26. augusta 2008 č. k. 13 S/178/2001-118 priznal Prof. MUDr. L. C., Dr.Sc., súdnemu znalcovi z odboru neurológie, v konaní o priznanie invalidného dôchodku navrhovateľovi, odmenu za vypracovanie znaleckého posudku v celkovej výške 2 600 Sk za štúdium spisu a vypracovanie faktografie, neurologické vyšetrenie, vypracovanie posudku a znalečné a účasť na pojednávaniach.

Proti tomuto rozhodnutiu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie dcéra znalca, MUDr. L. C., nakoľko súdny znalec v priebehu konania zomrel a žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a aby prešetril nevyplatenie sumy kilometrovného vrátane náhrady za opotrebovanie cestného motorového vozidla a spotreby pohonných látok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10, § 246c a § 250s Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a dospel k záveru, že odvolaniu MUDr. C. je potrebné vyhovieť.

Podľa § 139 ods. 2 OSP, ak bol podaný znalecký posudok, vzniká právo na náhradu hotových výdavkov, náhradu za stratu času a na odmenu (znalečné). Osobitný zákon ustanovuje, komu sa znalečné vypláca.

Podľa § 29 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 263/1996 Z. z. ktorou sa vykonával zákon č. 36/1967 Zb. o znalcoch a tlmočníkoch, znalec, ktorý podal posudok, alebo tlmočník, ktorý vykonal tlmočnický úkon, má nárok na náhradu cestovných výdavkov podľa osobitných predpisov.

Podľa § 7 ods. 1 a 4 zákona č. 83/2002 Z. z. o cestovných náhradách (ďalej len „zákon o cestovných náhradách“) ak sa zamestnanec so zamestnávateľom dohodnú, že pri pracovnej ceste použije zamestnanec cestné motorové vozidlo okrem cestného motorového vozidla zamestnávateľa, patrí mu základná náhrada za každý 1 km jazdy (ďalej len "základná náhrada") a náhrada za spotrebované pohonné látky.

Náhrada za spotrebované pohonné látky patrí zamestnancovi podľa cien pohonných látok platných v čase použitia cestného motorového vozidla, prepočítaných podľa spotreby pohonných látok (ďalej len "spotreba") uvedenej v technickom preukaze cestného motorového vozidla.

Zo spisov odvolací súd zistil, že znalec pri odovzdaní znaleckého posudku 17. júna 2002 vyúčtoval aj cestovné náhrady, t. j. kilometrové za cestu Bratislava – Trnava a späť a spotrebu pohonných látok.

Uznesením zo 16. februára 2004 č. 13S178/2001-59 mu Krajský súd v Trnave priznal odmenu za štúdium spisu a vypracovanie faktografie, neurologické vyšetrenie, vypracovanie posudku, znalečné a účasť na pojednávaniach a cestovné na pojednávania.

Toto uznesenie bolo na základe odvolania zrušené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. októbra 2006, č. k. 4So 176/2005 z dôvodu, že v časti o priznaní

cestovnej náhrady nebolo možné posúdiť jeho vecnú správnosť, lebo z obsahu spisov nebolo možné zistiť, prečo bolo priznané cestovné len za spotrebu benzínu a prečo nebola priznaná náhrada aj za počet najjazdených kilometrov.

Krajský súd na základe tohto rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní pokračoval, a opätovne žiadal dedičov znalca o predloženie technického preukazu na preukázanie spotreby pohonných látok predmetného motorového vozidla.

Po opakovaných výzvach súdu prvého stupňa dedička MUDr. L. C. odmietla uvedený doklad krajskému súdu predložiť, preto krajský súd v napadnutom uznesení nepriznal znalcovi náhradu cestovného vôbec.

Podľa názoru odvolacieho súdu však krajský súd pochybil, keď opakovane rozhodoval v časti priznania cestovnej náhrady len pokiaľ ide o výšku náhrady za spotrebované pohonné hmoty, na preukázanie ktorej je potrebný technický preukaz podľa § 7 ods. 4 zákona o cestovných náhradách.

Z uznesenia krajského súdu však nemožno zistiť, prečo sa súd nezaoberal priznaním cestovnej náhrady, pokiaľ ide o kilometrovné, podľa § 7 ods. 1 zákona o cestovných náhradách, hoci mu takáto povinnosť vyplývala už z predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Podľa názoru odvolacieho súdu teda uznesenie krajského súdu neodpovedá zákonu, a preto bolo potrebné zrušiť ho a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Pokiaľ ide o námietky MUDr. C. uvedené v odvolaní, týkajúce sa sťažnosti na postup notára a prenasledovanie jej osoby rôznymi dôchodcami, odvolací súd uvádza, že nie sú pre posúdenie rozhodnutia o výške znalečného právne významné, nie sú predmetom tohto konania a preto sa nimi odvolací súd v odvolacom konaní nezaoberal.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP odvolací súd rozhodnutie zruší, ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Z uvedeného je zrejmé, že krajský súd súdnym znalcom uplatnenú náhradu cestovného neskúmal v celom rozsahu, a preto odvolací súd rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zrušil a vrátil mu vec na nové prejednanie a rozhodnutie.

V ďalšom konaní prvostupňový súd doplní dokazovanie v naznačenom smere a rozhodne o vyčíslení a priznaní cestovného podľa predpisov účinných v čase podávania znaleckého posudku, resp. účasti na pojednávaniach, pričom svoje rozhodnutie aj náležite odôvodní.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 28. mája 2009

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová

